

„Lehet egyszerre művész- és közönségbarát színházat csinálni Szegeden”

Botka László céltudatos vezetőnek tartja Gyüdi Sándort

A Szegedi Nemzeti Színház új főigazgatójának kinevezése kapcsán a város polgármestere, Botka László nyilatkozott arról, miért nem szabad megvárni, hogy a rutin váltsa fel a művészi kihívásokat, milyennek tartja a jó színházi vezetőt, s milyen színházat látna szívesen Szegeden.

■ *Rendszeres látogatója a Tisza-parti teátrum előadásainak? Milyennek látja a színházban folyó munkát, és hogyan vélekedik a Szegedi Szimfonikusokról?*

Természetesen – és egyáltalán nem csak hivatalból – rendszeres látogatója vagyok a Szegedi Nemzeti Színház előadásainak és nagyon sokszor volt részem igazán szép, sőt felemelő élményben, de legalábbis kellemes kikapcsolódásban. A társulat kitűnő művészekből áll, kívülről nézve is koherens csapat, mely időről-időre kiegészül nagyszerű vendégművészekkel, -rendezőkkal, -produkciókkal. És ilyenkor látszik leginkább, mennyire inspiráló mindenki számára a változás, a változó közeg, egy friss szemlélet, egy új arc, egy másfajta rendezői attitűd. Épp a művészek, a művészet érdekében nem szabad tehát megvárunk, míg a kihívásokat fölváltja a rutin, míg az „elkényelmesedés” első jelei megjelennek. A Szegedi Szimfonikusok művészi munkája kiváló, s ők betöltik azt a szerepet is, ami a város imázsa szempontjából nagyon fontos: hírnököt viszik mindenfelé az országban és határainkon kívül is.

■ *Bár Székelyi József jelezte, szívesen maradna a színház élén, ahogy több újságban is megjelent, Ön volt az, aki inkább új embert akart látni az igazgatói székhelyen. Mi volt ennek az oka?*

Székelyi művész úr munkásságát nagyra értékelem: gigászi feladattal kellett megbirkóznia, amikor anyagilag egyenesbe hozta a színházat. Emberileg sem kis teljesítmény, amit ebben a nagyon is lokálpatrióta város-

ban kívülről jöttként megoldott: elfogadtatta magát „befelé” és „kifelé” egyaránt, azaz a társulat és a szegediek is megszerették, befogadták. Sőt ő maga is pillanatok alatt meggyökeresedett, ahogy mi szoktuk mondani, „városképi jelentőségűvé” vált, „szögedi” lett. A változás okait pedig az előzőekben ecseteltem, de természetesen Székelyi művész úr munkásságára továbbra is számítunk, hiszen kiváló színész, nagyszerű rendező, színes, „megkerülhetetlen” egyéniség.

■ *Miért döntöttek a nyílt helyet meghívásos pályázat mellett, amikor kiírták az igazgatói posztot?*

Ez tévedés: a pályázat nyílt volt, a jogszabály nem is enged hasonló helyzetben mást.

■ *Miért tartja erre a pozícióra jobbnak azt az aspiránst, aki nem csupán menedzserszemléletű, hanem művészi teljesítményt is fel tud mutatni?*

Nagyon egyszerű a válasz. A szegedi színház igazgatója nem csak egy „nagyüzem” vezetője, hanem a város művészeti, kulturális életének „arca” is. Valaki, aki egyéni teljesítményével is mintegy megjeleníti a szegedi kultúrát, aki elfogadott, aki kapcsolatokkal rendelkezik művésztársak között, akire, mint kollégára tekintenek azokban a körökben, ahol leginkább mozognia kell, s mindezek mellett ismert, sőt közsímet a szegedi és nem csak szegedi művészetbarátok, a közönség előtt is.

■ *Miért lett volna nagyon csalódott, ha Gyüdi Sándor nem jelentkezik az igazgatói pályázatra?*

Mert őt pont olyan személyiségnek látom, akit az iméntiekben felvázoltam. A karnagy úr a Szegedi Szimfonikusok élén már bizonyította vezetői – bár nem szeretem ezt a szót, de – menedzseri képességeit, művészi kvalitásai pedig vitathatatlanok.

■ *Milyen művésznek tartja őt, és hogyan vélekedik a pályázatáról?*

A pályázatáról nem nekem kell „vélekednem”, hanem a szakmai zsűrinek és Szeged

Botka László

város kulturális bizottságának, végső soron pedig a közgyűlésnek. Minden fórumon azt hangsúlyozták, hogy Gyüdi Sándor hely- és helyzetismerete óriási előny a többi pályázóval szemben, munkája kiegyensúlyozott, céltudatos vezetőt sejtet, aki nem jár a fellegekben, nem óhajtja fenekestől felforgatni a világot, viszont nagyon is konkrét elképzelései vannak arról, hogyan lehet egyszerre művész- és közönségbarát, népszerű és színvonalas színházat csinálni Szegeden, ami a helyi kulturális élet méltó „zászlóshajója”, és országos sikerekre is aspirál.

■ *Többször is elhangzott, hogy a Szegedi Szimfonikus Zenekar igazgatói posztja és a teátrum igazgatói posztja együtt összeférhetetlen, nem töltheti be ezt a két funkciót ugyanaz az ember. Gyüdi Sándor azonban többször hangsúlyozta, nem kíván lemondani az együttes vezetéséről. Ezért hallani olyan hírekről is, hogy emiatt a zenekar esetleg betagozódhat a színház struktúrájába. Ön szerint hogyan orvosolható ez az összeférhetetlenség, és elképzelhetőnek tartja-e az intézmények összevonását?*

Gyüdi Sándor az összeférhetetlenséget természetesen megszünteti: kinevezésével egyidejűleg a Szegedi Szimfonikus Zenekar igazgatói posztjáról lemond. „Betagozódásról”, másik struktúráról szó nincs, de hogy a karnagy úr valamilyen formában továbbra is kötődni szeretne a szimfonikusokhoz, az szerintem teljesen érthető és természetes.

R. Zs.